

Sparekasseindskud i Loven af 1. Maj 1933*) og Bestemmelserne om *Udlaan og Garantier* samt om *Opkøb af Obligationer* i Henhold til samme Lovs § 4, Punkt 1—5 og 6**), forlænget Gyldighed til Udgangen af Juni 1939.

Lovforslaget blev fremsat i *Folketinget* den 27. Juni og kom til 1. Behandling den 29. Ordføreren for Socialdemokratiet (*Olufson*) anbefalede hurtig og velvillig Behandling, idet han fremhævede, at der selvfølgelig kunde forhandles om Enkeltheder, men at Forslaget var en Helhed, og at man i hvert Fald ikke kunde tage et enkelt Afsnit ud, uden at det hele vilde bryde sammen. — Ogsaa *Jørgen Jørgensen*, som talte paa Det radikale Venstres Vegne, gav Tilsagn om hurtig og velvillig Behandling. Her var skabt et virkelig rationelt Grundlag for Landbrugets Gældsforhold, og paa dette Grundlag maatte de øvrige Forhold vedrørende Landbrugsproduktionen tilrettelægges. Derimod hævdede *Krag* (V.), at en Gælds-sanerering til Bunds ikke burde søges gennemført, før de ved de til Raadighed staaende Midler tilvejebragte Forbedringer i Landbrugets Indtjeningsmuligheder var kommet til Virkning. Med Hensyn til de Veje, der her burde følges, henviste *Taleren* til Venstres »Dagsorden« ved Tillægsbevillingsforslaget 3. Behandling (se Side 69). Venstre hilste med Tilfredshed Forslaget om en rationel Gennemførelse af den paabegyndte Konvertering. Derimod saa man i Afsnittet om Rentelettelse en »Genoptagelse af Almisesystemet fra Oktober 1931 og Juni 1932«, og man fandt »det fornyede Angreb paa de Tusinder af smaa Spareres Eksistensvilkaar« gennem Indlaansrentens Nedsættelse overordentlig betænkeligt. — *Christmas Møller* (K. F.) ansaa ikke de af Gælds-saneringsudvalget tilvejebragte Oplysninger for fyldestgørende. Efter hans Opfattelse var Krisen ikke i første Række en Gældskrise, men en Produktionskrise, og under Drøftelsen af denne Sag burde derfor indgaa en Række Foranstaltninger til Underbyggelse af Landbrugets Stilling (Lettelse af Ejendomsskatterne, Kornordning, Smørordning). Over for Lovforslagets Afsnit om Rentelettelse maatte de Konserverative stille sig overmaade køligt, ligesom de maatte tage Afstand fra de foreslaaede Dækningsbestemmelser. — Retsforbundets Ordfører (*Oluf Pedersen*) kritiserede Lovforslaget ud fra den Grundbetragtning, at skulde Krisen løses, maatte der helt andre Foranstaltninger til end de hidtil trufne, »stik imod det meste af det, der er blevet gennemført«. Partiet

*) Disse skal ophøre at gælde med Udgangen af 1934.

**) Disse har ved Lov Nr. 176 af 16. Maj 1934 (se Side 286) faaet Gyldighed til 31. Marts 1935.